

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

14 юли 2022 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕС) № 1151/2012 — Схеми за качество на селскостопанските продукти и храни — Член 13 — Използване на защитеното наименование за произход (ЗНП) „Feta“ за обозначаване на сирене, произведено в Дания и предназначено за износ в трети държави — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принцип на лоялно сътрудничество“

По дело C-159/20

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 8 април 2020 г.,

Европейска комисия, представлявана от M. Konstantinidis, I. Naglis и U. Nielsen,

ищец,

подпомагана от:

Република Гърция, представлявана от E.-E. Krompa, E. Leftheriotou, E. Tsaousi и A.-E. Vasilopoulou,

Република Кипър, представлявана от V. Christoforou и E. Zachariadou,

встъпили страни,

срещу

Кралство Дания, представлявано от M. P. Brøchner Jespersen, J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff и L. Teilgård,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, I. Jarukaitis (докладчик), M. Ilešič, D. Gratsias и Z. Csehi, съдии,

генерален адвокат: T. Ćapeta,

* Език на производството: датски.

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 март 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е предотвратило и спряло използването от датски млекопроизводители на наименованието „Feta“ за обозначаване на сирене, което не отговаря на продуктовата спецификация, публикувана в Регламент (ЕО) № 1829/2002 на Комисията от 14 октомври 2002 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 относно означението „Feta“ (ОВ L 277, 2002 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 214), Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).
- 2 Освен това Комисията иска от Съда да обяви, че като е допуснало датски производители да произвеждат и предлагат на пазара имитации на „Feta“, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с член 1, параграф 1 и член 4 от Регламент № 1151/2012.

Правна уредба

Регламент № 1829/2002

- 3 С Регламент № 1829/2002 наименованието „Feta“ е включено в регистъра на защитените наименования за произход (ЗНП) и на защитените географски указания (ЗГУ) като ЗНП.

Регламент № 1151/2012

- 4 Съображения 2, 3, 5, 18, 20 и 27 от Регламент № 1151/2012 гласят:

„(2) Гражданите и потребителите в Съюза все по-често търсят продукти, които са качествени и традиционни. Те също така са загрижени за поддържането на разнообразието на селскостопанското производство в Съюза. Това създава търсене на селскостопански продукти или храни с разпознаваеми специфични характеристики, по-специално свързани с географския им произход.

(3) Производителите могат да продължат да произвеждат разнообразен асортимент от качествени продукти само ако получават справедливо възнаграждение за своите усилия. За тази цел е необходимо те да могат да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на своите продукти в условията на лоялна конкуренция. За това е необходимо също те да могат правилно да идентифицират своите продукти на пазара.

[...]

(5) В приоритетите на политиката „Европа 2020“, определени в съобщението на Комисията, озаглавено „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, се включват целите за постигане на конкурентоспособна икономика, основана на знания и новаторство, както и насърчаване на икономика с висока трудова заетост, която да доведе до социално и териториално сближаване. Следователно политиката за качество на селскостопанските продукти следва да предостави на производителите правилните инструменти за по-добро идентифициране и популяризиране на тези техни продукти, които имат специфични характеристики, като в същото време предпазва тези производители от нелоялни практики.

[...]

(18) Конкретните цели на защитата на наименованията за произход и географските указания са да се осигурят справедливи приходи за земеделските стопани и производители съобразно качествата и характеристиките на даден продукт или начина му на производство и да се предостави ясна информация за продукти със специфични характеристики, свързани с географския произход, като с това ще се даде възможност на потребителите да правят по-информиран избор при покупка.

(20) Рамка на Съюза, която защитава наименованията за произход и географските указания, като предвижда включването им в регистър, спомага за разработването на тези инструменти, тъй като произтичащият от това по-еднакъв подход обезпечават лоялна конкуренция между производителите на продукти, които притежават такива указания, и повишава доверието на потребителите към продуктите. Следва да се предвиди разпоредба за разработването на наименованията за произход и географски указания на равнището на Съюза и за насърчаване на създаването на механизми за защитата им в трети държави в рамките на Световната търговска организация (СТО) или на многостранни и двустранни споразумения, като по този начин се допринесе за признаването на качеството на продуктите и на техния производствен модел за фактор, който носи добавена стойност.

[...]

(27) Съюзът договаря международни споразумения, включително такива, които се отнасят до закрилата на наименованията за произход и географски указания, със своите търговски партньори. С цел да се улесни предоставянето на обществеността на информацията относно защитените по този начин наименования, и по-специално да се осигури закрила и контрол върху начина на използване на тези наименования,

наименованията може да се вписват в регистъра на ЗНП и ЗГУ. Освен ако изрично не са определени като наименования за произход в такива международни споразумения, наименованията следва да се вписват в регистъра като ЗГУ“.

5 В дял I („Общи разпоредби“) от този регламент се съдържа член 1 („Цели“), текстът на който е следният:

„1. Настоящият регламент има за цел да помогне на производителите на селскостопански продукти и храни да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското производство на тези продукти и храни, като така се осигурява:

- а) лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики;
- б) наличието на надеждна информация относно тези продукти, която е на разположение на потребителите;
- в) зачитане на правата върху интелектуалната собственост; и
- г) целостта на вътрешния пазар.

Целта на мерките, установени в настоящия регламент, е да се подкрепят селскостопанските и преработвателните дейности, както и системите за селскостопанско производство, свързани с висококачествени продукти, като по този начин се допринася за осъществяване на целите на политиката за развитие на селските райони.

2. С настоящия регламент се създават „схеми за качество“, които осигуряват базата за идентификацията и, където това е уместно, за защитата на наименования и термини, означаващи или описващи по-конкретно селскостопански продукти, със:

- а) добавящи стойност характеристики, или
- б) добавящи стойност специфики като резултат от използваните методи на селскостопанско производство или на преработка или от мястото на тяхното производство или предлагане на пазара“.

6 В дял II („[ЗНП] и [ЗГУ]“) от посочения регламент се съдържа член 4 („Цел“), който гласи:

„Създава се схема за [ЗНП] и [ЗГУ] с цел да се помогне на производителите на продукти, свързани с даден географски район, като:

- а) се гарантират справедливи приходи съобразно качествата на техните продукти;
- б) се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза;
- в) се предоставя ясна информация на потребителите относно добавящите стойност специфики на продукта“.

7 Член 12 („Наименования, символи и указания“) от Регламент № 1151/2012 предвижда в параграф 1:

„[ЗНП] и [ЗГУ] могат да се използват от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация“.

8 Член 13 („Защита“) от този регламент гласи:

„1. Защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за:

а) всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването му води до ползи от репутацията на защитеното наименование, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

б) всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз, като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“ или друг подобен израз, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

в) всяко друго фалшиво или подвеждащо означение по отношение на потеклото, произхода, естеството или съществените качества на продукта, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламен материал или документи, касаещи въпросния продукт, и опаковането на продукта в опаковка, която може да създаде погрешна представа за произхода му;

г) всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта.

[...]

3. Държавите членки вземат подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на неправомерното използване на [ЗНП] и [ЗГУ] съгласно параграф 1, които са произведени или предлагани на пазара в съответната държава членка.

[...]“.

9 Член 36 от посочения регламент, изменен с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския

парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 2017 г., стр. 1) предвижда:

„Официалният контрол, извършван в съответствие с [Регламент № 2017/625], обхваща:

- а) проверка дали даден продукт отговаря на съответната продуктова спецификация; и
- б) наблюдение на използването на регистрирани наименования за описание на пуснат на пазара продукт, в съответствие с член 13, за наименованията, регистрирани съгласно дял II и, в съответствие с член 24, за наименованията, регистрирани съгласно дял III“.

10 Съгласно член 37, параграф 1 от същия регламент, изменен с Регламент 2017/625:

„По отношение на [ЗНП], [ЗГУ] и храните с традиционно специфичен характер, които обозначават продукти с произход от Съюза, проверката за съответствие с продуктова спецификация преди пускането на продукта на пазара се извършва от:

- а) компетентните органи, определени в съответствие с член 4 от [Регламент 2017/625]; или
- б) органи с делегирани правомощия по смисъла на член 3, точка 5 от [Регламент 2017/625].

[...]“.

Регламент (ЕС) № 608/2013

11 Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 2013 г., стр. 15) предвижда в член 2:

„За целите на настоящия регламент:

1) „права върху интелектуалната собственост“ означава:

[...]

г) географско указание;

[...]

4) „географско указание“ означава:

а) [ЗГУ] или [ЗНП] на селскостопански продукти или храни съгласно предвиденото в [Регламент № 1151/2012];

[...]“.

Досъдебната процедура и производството пред Съда

- 12 Гръцките власти уведомяват Комисията, че предприятия със седалище в Дания изнасят сирене в трети държави под наименованията „Feta“ „датско Feta“ и „датско сирене Feta“, въпреки че този продукт не е в съответствие с продуктовата спецификация на ЗНП „Feta“.
- 13 Въпреки исканията на гръцките власти датските власти отказват да преустановят тази практика, като приемат, че тя не противоречи на правото на Съюза, тъй като според тях Регламент № 1151/2012 се прилага само за продукти, продавани на територията на Съюза, и следователно не забранява на датските предприятия да използват наименованието „Feta“, за да обозначат датското сирене, изнасяно в трети държави, в които това наименование не е защитено.
- 14 На 26 януари 2018 г. Комисията изпраща на Кралство Дания официално уведомително писмо, в което посочва, че като не е предотвратила или спряла нарушението, състоящо се в посочената практика, тази държава членка не е изпълнила задълженията си по правото на Съюза, и по-специално по член 13 от Регламент № 1151/2012, и е нарушила член 4, параграф 3 ДЕС.
- 15 След като Кралство Дания отговаря, че не споделя гледната точка на Комисията, на 25 януари 2019 г. тя издава мотивирано становище, в което иска от тази държава членка да преустанови това несъобразяване с правото на Съюза и посоченото нарушение.
- 16 Кралство Дания отговаря на мотивираното становище с писмо от 22 март 2019 г., в което поддържа позицията си.
- 17 При тези обстоятелства Комисията решава да предяви настоящия иск.
- 18 С решения на председателя на Съда от 8 и 18 септември 2020 г. Република Гърция и Република Кипър са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Комисията.

По иска

- 19 С иска си Комисията поддържа, че Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13 от Регламент № 1151/2012 и е нарушило принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС.

По първото твърдение за нарушение: неизпълнение на задълженията по член 13 от Регламент № 1151/2012

Доводи на страните

- 20 В подкрепа на иска си Комисията твърди, че Регламент № 1151/2012 предвижда широка защита на регистрираните наименования. За да се гарантира предлагането на пазара на селскостопански продукти при спазване на условията за лоялна конкуренция и при зачитане на правата върху интелектуалната собственост, член 12, параграф 1 от него предоставял на икономическите оператори позитивно право на използване на

регистрирано наименование, ако съответните продукти са в съответствие с приложимата продуктова спецификация. От своя страна член 13, параграф 1 от този регламент предвиждал „отрицателна“ защита, като определял условията, при които използването на регистрирано наименование е неправомерно, и по-точно като забранявал изрично производството и продажбата на продукти, предмет на нарушение, тоест на продукти, за които е използвано ЗНП или ЗГУ, въпреки че не са в съответствие с приложимата продуктова спецификация. Целта на тази разпоредба била да защити производителите, които са положили усилия, за да гарантират очакваните качества на продуктите, обхванати от ЗНП или ЗГУ.

- 21 Следователно, когато датските предприятия използвали ЗНП „Feta“, за да обозначат сиренето, произведено от краве мляко и извън географския район, посочен в Регламент № 1829/2002, което изнасят в трети държави, тези предприятия нарушавали член 13, параграф 1 от Регламент № 1151/2012.
- 22 Този извод бил в съответствие с целите, определени в член 1, параграф 1 и в член 4 от Регламент № 1151/2012, от които следвало, че последният е насочен към това да се защитят правата върху интелектуална собственост, предоставяни от регистрираните наименования, и да се гарантира, че продуктите, които се ползват с такава защита, могат да бъдат предлагани на пазара при условия на лоялна конкуренция. Съображения 3, 5 и 18 от посочения регламент подчертавали основната роля на регистрираните наименования за създаване на условия за лоялна конкуренция между предприятията от Съюза, за да се представят ясно характеристиките на качествените продукти с цел да се гарантира, че техните производители получават справедлива цена, покриваща разходите им за производство, и за да се избегне нелоялна конкуренция от предприятия, които използват неправомерно такива наименования и засягат репутацията им, както и тяхната стойност.
- 23 Без значение било също дали продукти, които използват неправомерно ЗНП, се предлагат на пазара в Съюза, или се изнасят в трети държави. Всъщност практиката на датските предприятия им давала възможност, в нарушение на член 13, параграф 1 от Регламент № 1151/2012, да се ползват от недължими предимства в ущърб на усилията, полагани от земеделските производители и предприятията, произвеждащи автентично „Feta“, и отговаряла на всички критерии за неправомерно използване на регистрирано наименование, а именно пряко използване за търговски цели на ЗНП и извличане на ползи от репутацията на последното, неправомерно използване на ЗНП, както и на сходството между автентичното „Feta“ и спорния продукт чрез подвеждащото означение за произхода на продукта, съдържащо се по-специално върху опаковката му.
- 24 В писмената си реплика Комисията подчертава, че тази практика представлява накърняване на право върху интелектуална собственост, което е защитено от Съюза и чиито носители са земеделски производители в Съюза. Това нарушение било извършено на територията на Съюза, където неправомерно етикетираното като „Feta“ сирене е произвеждано от производители от Съюза. То водело до нарушаване на конкуренцията между икономическите оператори от Съюза и пораждало отрицателни последици в него.
- 25 При това положение, като не е взело административни или съдебни мерки, за да предотврати или спре производството на нейна територия и продажбата на продукти, предмет на нарушение, както изисква член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012, Кралство Дания не осигурило единна защита на правата върху интелектуална собственост, която представлява важна цел на този регламент, както следва от член 4 от него и от избора

на член 118 ДФЕС като правно основание. Това сериозно нарушавало доброто функциониране на вътрешния пазар и възпрепятствало постигането на целите на този регламент.

- 26 В подкрепа на позицията и исканията на Комисията Република Гърция изтъква по-специално, че текстът на член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012 е ясен, доколкото забранява нарушенията по отношение на продукти, обхванати от ЗНП, независимо от предназначението им, тъй като нито една разпоредба от този регламент не прави разграничение между продуктите, предназначени за износ в трети държави, и продуктите, предназначени за вътрешния пазар.
- 27 Тя подчертава, че законодателят на Съюза е въвел разпоредбата, съдържаща се в член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012, която няма еквивалент в предишните регламенти, с цел да се опрости и укрепи режимът на защита на ЗНП и ЗГУ, като е предвидил в тежест на държавите членки задължението служебно да приемат необходимите мерки за предотвратяване или спиране на нелоялното използване на ЗНП по отношение на продуктите, които се произвеждат или предлагат на пазара на тяхна територия. Така тази разпоредба възлагала отговорност на всяка държава членка да спазва Регламент № 1151/2012 на своята територия и определяла обхвата на забраната за нелоялно използване на ЗНП.
- 28 Освен това Регламент № 1151/2012 определял в членове 36 и 37 процедурите относно проверките, които компетентните органи на държавите членки трябва да извършат, за да проверят съответствието на даден продукт със съответната продуктова спецификация преди пускането на продукта на пазара, което потвърждавало, че законодателят на Съюза нямам никакво намерение да изключи от приложното поле на този регламент продуктите, произвеждани в Съюза и предназначени за пускане на пазара в трета държава. Впрочем всяко друго тълкуване би направило невъзможен какъвто и да било контрол.
- 29 Република Гърция подчертава също, че Регламент № 1151/2012 определя изрично и ясно целите си в член 1, параграф 1 и в член 4, от които разпоредби следвало, че целта на този регламент е да се помогне на производителите да получат справедливо възнаграждение за усилията, които полагат, и разходите, които правят, за да осигурят спазването на продуктовата спецификация от гледна точка на качеството, и че тази цел се постига чрез лоялна конкуренция между производителите, достъп за потребителите до надеждна информация и зачитане на правата върху интелектуална собственост.
- 30 Също в подкрепа на позицията и исканията на Комисията Република Кипър изтъква по-специално, че Регламент № 1151/2012 предвижда изчерпателна схема за защитата на ЗНП и на ЗГУ като права върху интелектуална собственост. Защитата на тези права не се свеждала само до границите на вътрешния пазар, както следвало от естеството на тези права, от разпоредбите на посочения регламент, и по-специално от член 36 от него и от Регламент № 608/2013. Така Кралство Дания било длъжно да извършва проверки на своя пазар в съответствие с предвидените в правото на Съюза условия, а не да насърчава нарушенията и предлагането на пазара на продукти, предмет на нарушение, като „датското Feta“.
- 31 Според тази държава членка производството в държава членка и износа на продукти, на опаковката на които има означение на ЗНП, с чиято продуктова спецификация тези продукти не са съобразени, спадат към посоченото в член 13, параграф 1, буква а) от

Регламент № 1151/2012 използване за търговски цели, извършвано на територията на Съюза. От член 13, параграф 3 от този регламент обаче следвало, че държавите членки са длъжни да защитават ЗНП срещу практиките, определени в параграф 1 от този член, не само по отношение на предлагането на пазара на спорните продукти на тяхна територия, но и по отношение на тяхното производство. Поради това твърдението на Кралство Дания за териториалната неприменимост на посочения регламент било неоснователно.

- 32 Освен това практиката на датските органи противоречала на духа на Регламент № 1151/2012 и на самата защита на ЗНП като право върху интелектуална собственост и накърнявала перспективите за международна защита на ЗНП, което също противоречало на преследваните с този регламент цели.
- 33 Кралство Дания, според което искът трябва да се отхвърли, се противопоставя на първото твърдение за нарушение на Комисията, като поддържа, че Регламент № 1151/2012 не се прилага за износа в трети държави.
- 34 То изтъква, на първо място, че текстът на разпоредбите на Регламент № 1151/2012 не позволява да се прецени дали предвидените в него задължения на държавите членки се прилагат само за продуктите, пуснати на пазара на Съюза, или обхващат и продуктите, предназначени за износ в трети държави, тъй като този регламент не съдържа нито една разпоредба, в която да се споменава този износ.
- 35 В това отношение Кралство Дания отбелязва, че за разлика от Регламент № 1151/2012, други регламенти, които са тясно свързани с него, като Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за определяне, описание, представяне, етикетирание и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ L 84, 2014 г., стр. 14), Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетиранието и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 2008 г., стр. 16) и Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671) изрично предвиждат, че уредените в тях правила се прилагат към продукти, произведени в Съюза за целите на износ, което било показателно, че законодателят на Съюза не е счел за необходимо да предвиди такова правило при приемането на Регламент № 1151/2012.
- 36 На второ място, от целите на Регламент № 1151/2012 следвало, че той е насочен към създаване на схема за защита в полза на продуктите, пуснати в обращение на вътрешния пазар. Всъщност от член 1, параграф 1 във връзка със съображение 2 от този регламент проличавало ясно, че този член се отнася до купувачите и потребителите в Съюза. Това се потвърждавало от член 1, параграф 1, буква г) от посочения регламент, от който следвало, че информацията за характеристиките на продуктите и спецификите на производството на продуктите и храните допринася за осигуряване на целостта на вътрешния пазар. Освен че ограничавали приложното поле на Регламент № 1151/2012, посоченият член 1 и указанията в преамбюла на този регламент показвали, че предметът на предоставената с него защита са продуктите, които се пускат в обращение на вътрешния пазар. Това се потвърждавало и от член 13, параграф 1, буква г) от посочения регламент, който предвижда, че регистрираните

наименования трябва да бъдат защитени срещу всяка друга практика, която може да подведе потребителя, а именно потребителя в Съюза, относно истинския произход на продукта.

- 37 Освен това Регламент № 1151/2012 правел ясно разграничение между мерките за защита на ЗНП и ЗГУ, които могат да се прилагат на равнището на Съюза, и тези, които трябва да се прилагат, за да се гарантира подобна защита в трети държави. В това отношение от съображение 20 от този регламент следвало, че сравнима защита в трети държави предполага създаването на механизми в рамките на СТО или на многостранни и двустранни споразумения.
- 38 Според Кралство Дания целта на Регламент № 1151/2012, състояща се в гарантиране на условия за лоялна конкуренция за производителите на продукти, които използват ЗНП или ЗГУ, не позволявала предвидената от този регламент защита да обхване пазари извън Съюза. Връзката между тази цел и потребителите в Съюза произтичала ясно от съображение 3 от посочения регламент, от което било видно, че за да могат производителите да получават справедливо възнаграждение за усилията си, приложимото средство се състояло в поставянето върху продуктите на означения, позволяващи на потребителите да ги разпознават на пазара, като „потребители“ означавало потребителите в Съюза, а „пазар“ — вътрешният пазар.
- 39 На трето място, Кралство Дания отбелязва, че Регламент № 1151/2012 не се спира на въпроса за съдбата на ЗНП и ЗГУ на произвежданите в Съюза продукти, които обаче са предназначени за износ в трети държави, докато при подготвителните работи преди приемането му Комитетът на регионите е препоръчал да се приемат конкретни мерки, за да се избегне предлагането на пазара в рамките на Съюза или износът на продукти, чието етикетиране не е в съответствие със законодателството в областта на качеството, приложимо за селскостопанските продукти от Съюза, и от друга страна, Европейският парламент е предложил в член 13 да добави разпоредба, която да оправомощава Комисията да приема делегирани актове, за да определя мерките, които държавите членки трябва да прилагат, за да се избегне не само предлагането на пазара в Съюза, но и износът в трети държави на продукти, чието етикетиране не е в съответствие с регламента. Според него тези обстоятелства са в подкрепа на тълкуване, според което приложното поле на Регламент № 1151/2012 се ограничава до продуктите, пуснати в обращение на вътрешния пазар, като показват, че законодателят на Съюза се е отказал от идеята да уреди в този регламент въпроса за съдбата на произвежданите в Съюза продукти, които обаче са предназначени за износ в трети държави.
- 40 Освен това тълкуването, според което задължението на държавите членки да предотвратят или спират неправомерното използване на ЗНП и ЗГУ, не се прилага за продуктите, предназначени за износ в трети държави, се подкрепяло от положението преди влизането в сила на Регламент № 1151/2012. Всъщност, както е установил Съдът в решение от 4 декември 2019 г., *Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena* (C-432/18, EU:C:2019:1045, т. 27), схемата за закрила на ЗГУ и ЗНП за земеделски продукти и храни, предвидена в Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, 1992 г., стр. 12) и Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за

произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114), е възпроизведена без съществено изменение в член 13 от Регламент № 1151/2012.

- 41 На четвърто и последно място, принципът на правна сигурност не допускал разширително тълкуване на член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012, тъй като законодателят на Съюза не е предвидил изрично в този регламент, че задълженията на държавите членки по същия регламент се отнасят и до произвежданите в Съюза продукти, предназначени за предлагане на пазара в трети държави.
- 42 В писмената си дублика Кралство Дания посочва, що се отнася до текста на член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012, че споделя становището на Комисията, че съдържащият се в него термин „произведени“ показва, че още към момента, в който сиренето е произведено, датските органи са длъжни да възпрепятстват използването на ЗНП „Feta“. То поддържа, че това задължение обаче се налага в случай на неправомерно използване на защитено наименование, какъвто бил случаят, когато сиренето е предназначено за търгуване и потребление във вътрешния пазар, но не и когато това сирене е предназначено за износ в трета държава. Този извод се подкрепял и от целта на посочения регламент, определена в член 4 от него, а именно да се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост „на територията на Съюза“.
- 43 Тази държава членка добавя, че защитата на потребителите несъмнено е само една от няколко цели с една и съща стойност, но защитата на правата върху интелектуална собственост не е основната цел на този регламент. Фактът, че той е насочен по-специално към осигуряване на такава защита, сам по себе си не позволявал да се направи извод, че последната се простира отвъд вътрешния пазар.

Съображения на Съда

- 44 С първото си твърдение за нарушение Комисията по същество твърди, че Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13 от Регламент № 1151/2012, тъй като не е взело подходящите мерки, за да предотврати или спре използването от датските млекопроизводители на наименованието „Feta“ за обозначаване на сирене, произведено на нейна територия от краве мляко, което поради това не съответства на продуктовата спецификация на ЗНП „Feta“, изнасяно в трети държави.
- 45 Най-напред следва да се отбележи, че Кралство Дания не отрича практиката, за която е упрекнато в посочения смисъл от Комисията. Тази държава членка обаче оспорва твърдението, че посочената практика представлява неизпълнение на задълженията по член 13 от Регламент № 1151/2012 с мотива, че приложното поле на този регламент не обхваща продуктите, изнасяни в трети държави, тъй като според нея законодателят на Съюза не е възнамерявал да разшири забраната за използване на ЗНП спрямо продукти, които не отговарят на приложимата продуктова спецификация и са изнасяни в трети държави, когато Съюзът не е сключил многостранна или двустранна спогодба в областта на защитата на ЗНП.

- 46 Съгласно постоянната практика на Съда за тълкуването на разпоредба от правото на Съюза следва да се вземат предвид не само текстът ѝ, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 19 май 2022 г., Специализирана прокуратура (Производство срещу обвиняем, който се е укрил), C-569/20, EU:C:2022:401, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 47 На първо място, що се отнася до текста на член 13, параграф 1, буква а) от Регламент № 1151/2012, от него следва, че е забранено „всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването му води до ползи от репутацията на защитеното наименование“. От употребата на изреча „всяко [...] използване“ следва, че от тази забрана не се изключва използването на регистрирано наименование за обозначаване на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията и които са произведени в Съюза и са предназначени за износ в трети държави.
- 48 Освен това член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012 предвижда задължение за държавите членки да вземат „подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на неправомерното използване на [ЗНП] и [ЗГУ] съгласно параграф 1, които са произведени или предлагани на пазара в съответната държава членка“. Последният съюз „или“ сочи, че това задължение се прилага не само за продуктите, предлагани на пазара в съответната държава членка, но и за произведените в нея продукти. Така този израз потвърждава, че не е изключено от предвидената в член 13, параграф 1, буква а) от този регламент забрана използването на регистрирано наименование за обозначаване на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията и които са произведени в Съюза и са предназначени за износ в трети държави.
- 49 В случая обаче не се оспорва, че датските производители използват пряко за търговски цели по смисъла на член 13, параграф 1, буква а) от Регламент № 1151/2012 ЗНП „Feta“, за да обозначават сиренето, което произвеждат на територията на Кралство Дания и което поради това не попада в обхвата на регистрацията на това ЗНП, и че датските органи изобщо не предприемат административни или съдебни мерки за предотвратяване или спиране на това използване.
- 50 На второ място, що се отнася до контекста на член 13 от Регламент № 1151/2012, следва да се отбележи, както изтъква Комисията, че този регламент е приет по-специално на основание член 118, първа алинея ДФЕС, който оправомощава Европейския парламент и Съвета да приемат, в рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар, мерките за създаване на европейски права на интелектуална собственост с цел гарантиране на единна защита на правата върху интелектуалната собственост в Съюза.
- 51 По този начин ЗНП и ЗГУ са защитени от Регламент № 1151/2012 именно като право върху интелектуална собственост, и по-специално от член 13, както се потвърждава от член 4, буква б), съгласно който се създава схема за ЗНП и ЗГУ, за да се подпомогнат производителите на продукти, свързани с даден географски район, като се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза. Впрочем, както отбелязва Република Кипър, ЗНП и ЗГУ спадат към правата върху интелектуална собственост и за целите на Регламент № 608/2013, както следва от член 2, точка 1, буква г) и точка 4, буква а).

- 52 При все това използването на ЗНП или ЗГУ за обозначаване на продукт, произвеждан на територията на Съюза, който не отговаря на приложимата продуктова спецификация, накърнява в Съюза правото върху интелектуална собственост, каквото е посоченото ЗНП или ЗГУ, дори този продукт да е предназначен за износ в трети държави.
- 53 Освен това, що се отнася и до контекста на член 13 от Регламент № 1151/2012, следва да се отбележи, че членове 36 и 37 от него, изменени с Регламент 2017/625, налагат на държавите членки задължението по-специално да осигурят на тяхна територия проверка на съответствието на продукта със съответната продуктова спецификация, при това преди пускането му на пазара. Доколкото не изключват от тази проверка продуктите, предназначени за износ, тези разпоредби потвърждават, че предвиденото в член 13, параграф 3 от този регламент задължение за държавите членки да вземат подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на неправомерното използване на ЗНП или ЗГУ, се прилага и за такива продукти.
- 54 На трето място, що се отнася до преследваните с Регламент № 1151/2012 цели, следва да се отбележи, че те са ясно определени в членове 1 и 4. Съгласно първата от тези разпоредби целта на този регламент е да помогне на производителите на селскостопански продукти и храни да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на производството на тези продукти и храни, като така се осигурява лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфика, наличието на надеждна информация относно тези продукти, която е на разположение на потребителите, зачитане на правата върху интелектуалната собственост и целостта на вътрешния пазар. По-конкретно, що се отнася до ЗНП и ЗГУ, съгласно втората от тези разпоредби целта е да се помогне на производителите на продукти, свързани с даден географски район, като се гарантират справедливи приходи съобразно качествата на техните продукти, като се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза и като се предоставя ясна информация на потребителите относно добавящите стойност специфики на продукта.
- 55 В съображение 18 от Регламент № 1151/2012 се посочва, че конкретните цели на защитата на ЗНП и ЗГУ са да се осигурят справедливи приходи за земеделските стопани и производители съобразно качествата и характеристиките на даден продукт или начина му на производство и да се предостави ясна информация за продукти със специфични характеристики, свързани с географския произход, като с това ще се даде възможност на потребителите да правят по-информиран избор при покупка.
- 56 Освен това от практиката на Съда следва, че целта на системата за защита на ЗНП и на ЗГУ е основно да гарантира на потребителите, че селскостопанските продукти, ползващи се с регистрирано наименование, имат определени специфични характеристики поради своя произход от определен географски район и следователно предоставят гаранция за качество поради своя географски произход с цел да се позволи на селскостопанските оператори, които са положили действителни усилия за подобряване на качеството, да получат в замяна на това по-високи приходи и да се попречи на трети лица неправомерно да извличат полза от репутацията, свързана с качеството на тези продукти (решения от 17 декември 2020 г., *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier*, C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 35 и цитираната съдебна практика и по аналогия от 9 септември 2021 г., *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-783/19, EU:C:2021:713, т. 49).

- 57 Тъй като Кралство Дания изтъква, че от тези цели следва, че Регламент № 1151/2012 е насочен към въвеждане на система за защита на ЗНП и ЗГУ за продукти, пуснати в обращение на вътрешния пазар, защото посочените потребители са тези в Съюза, следва да се отбележи, че този регламент несъмнено се отнася за тези потребители, а не за потребители в трети държави. Всъщност посоченият регламент, приет на основание член 118 ДФЕС, се отнася до функционирането на вътрешния пазар и както отбелязва тази държава членка, е насочен към целостта на вътрешния пазар и информирането на потребителя в Съюза.
- 58 Следва също да се отбележи, че целта за информиране на потребителите и целта за гарантиране на справедливи приходи на производителите съобразно с качествата на техните продукти са свързани помежду си, тъй като информирането на потребителите е насочено по-специално, както е видно от съдебната практика, припомнена в точка 56 от настоящото решение, към това да се позволи на селскостопанските оператори, които са положили действителни усилия за подобряване на качеството, да получат в замяна на това по-високи приходи.
- 59 Въпреки това, както следва от съображение 18 и от член 4, буква а) от Регламент № 1151/2012, целта да се гарантират справедливи приходи на производителите съобразно с качествата на техните продукти, сама по себе си представлява цел, преследвана от този регламент. Това се отнася и за целта да се гарантира зачитането на правата върху интелектуална собственост, закрепено в член 1, буква в) от този регламент.
- 60 Очевидно е обаче, че използването на ЗНП „Feta“ за обозначаване на продукти, произведени на територията на Съюза, които не отговарят на продуктовата спецификация на това ЗНП, засяга посочените две цели, дори тези продукти да са предназначени за износ в трети държави.
- 61 Ето защо както от текста на член 13 от Регламент № 1151/2012, така и от контекста на тази разпоредба и от целите на този регламент следва, както изтъква Комисията, че подобно използване спада към действията, забранени с член 13, параграф 1, буква а) от този регламент.
- 62 Нито един от останалите доводи на Кралство Дания не може да постави под съмнение това тълкуване.
- 63 На първо място, що се отнася до факта, че за разлика от други регламенти в областта на защитата на регистрираните наименования и указания, каквито са Регламент № 110/2008 и Регламент № 251/2014, в Регламент № 1151/2012 не е предвидено изрично, че той се прилага и за продуктите, произведени в Съюза с цел износ в трети държави, следва да се припомни, че разпоредбите от правото на Съюза относно защитата на регистрираните наименования и указания, които се вписват в хоризонталната политика на Съюза в областта на качеството, трябва да се тълкуват по начин, който позволява съгласуваното им прилагане (решение от 20 декември 2017 г., *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-393/16, EU:C:2017:991, т. 32). Впрочем тълкуване на Регламент № 1151/2012 в смисъл, че предвидената с него защита не се прилага за земеделските продукти и хранителните продукти, предназначени за износ в трети държави, докато Регламент № 110/2008 и Регламент № 251/2014, на които се позовава Кралство Дания, гарантират еднаква защита

на обхванатите от тях продукти, включително когато са произведени в Съюза с цел износ в трети държави, не отговаря на това изискване за съгласуваност при липсата на обосновка за такава разлика.

- 64 На второ място, що се отнася до твърдението, изведено от съображения 20 и 27 от Регламент № 1151/2012, следва да се подчертае, че те не могат да се разбират в смисъл, че защитата на продуктите, произвеждани в Съюза и изнасяни в трети държави, е подчинена на наличието на механизъм, предвиден за тази цел в рамките на СТО или на многостранни или двустранни споразумения. Всъщност последните имат за цел да гарантират такава защита от и в трети държави, докато Регламент № 1151/2012 предвижда единна и изчерпателна система за защита на ЗНП и ЗГУ в Съюза (вж. по аналогия решение от 8 септември 2009 г., *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, т. 114).
- 65 На трето място, що се отнася до обстоятелствата, изтъкнати от Кралство Дания относно генезиса на Регламент № 1151/2012 и положението преди приемането му, следва да се отбележи, от една страна, че фактът, че препоръката на Комитета на регионите и предложението на Европейския парламент, посочени в точка 39 от настоящото решение, не са довели до изрично посочване в този регламент, че той се прилага и за продукти, произведени в Съюза с цел износ в трети държави, сам по себе си не е достатъчен, за да се установи, че в крайна сметка законодателят се е отказал да включи тези продукти в приложното поле на посочения регламент. От друга страна, налага се изводът, че от сравнението на системата за защита на ЗНП и ЗГУ на селскостопанските продукти и храни, произтичаща от Регламент № 2081/92, а впоследствие от Регламент № 510/2006, с предвидената в Регламент № 1151/2012 не се установява обстоятелство в подкрепа на твърдението, че с приемането на последния законодателят на Съюза е възнамерявал да изключи от приложното му поле продуктите, изнасяни в трети държави.
- 66 Накрая, на четвърто място, що се отнася до спазването на принципа на правна сигурност, следва да се констатира, че несъмнено в Регламент № 1151/2012 не е посочено изрично, че той се прилага и за продуктите, произведени в Съюза за целите на износа в трети държави. Въпреки това, с оглед по-специално на общия и недвусмислен характер на членове 13, 36 и 37 от Регламент № 1151/2012, които не предвиждат изключение спрямо такива продукти, и на факта, че упоменатите в точка 59 от настоящото решение цели са ясно посочени в членове 1 и 4 от този регламент, член 13, параграф 3 от него изглежда ясен и недвусмислен, доколкото задължава държавите членки да вземат подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на използването на ЗНП или на ЗГУ за обозначаване на произведения на тяхна територия продукти, които не отговарят на приложимата продуктова спецификация, включително когато тези продукти са предназначени за износ в трети държави.
- 67 При тези обстоятелства следва да се направи изводът, че като не е предотвратило и спряло това използване на своята територия, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012.
- 68 От това следва, че първото твърдение за нарушение трябва да бъде прието.

По второто твърдение за нарушение: неспазване на принципа на лоялно сътрудничество

Доводи на страните

- 69 Комисията поддържа, че като е допуснало датските млекопроизводители да произвеждат и да предлагат на пазара сирене, за което е използвано ЗНП „Feta“, Кралство Дания е нарушило член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с член 1, параграф 1 и член 4 от Регламент № 1151/2012. Всъщност, от една страна, тази държава членка умишлено не изпълнявала задълженията по член 13 от този регламент и дори насърчавала неправомерното използване на това ЗНП. По този начин тя застрашила постигането на неговите цели, а именно да се гарантира лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфика, да се помогне на производителите на продукти, свързани с даден географски район, да получават справедливи приходи съобразно качествата на техните продукти и да се гарантира закрила като права върху интелектуална собственост на всички наименования, защитени на територията на Съюза.
- 70 От друга страна, като не е предотвратило или спряло накърняването на правата на ЗНП „Feta“, до което се стига, когато датските млекопроизводители изнасят в трети държави сирене, което използва неправомерно това ЗНП, Кралство Дания подкопало позицията на Съюза в международните преговори, насочени към закрилата на системите за качество на Съюза, като накърнило съгласуваността на външното представителство на Съюза.
- 71 В отговор на писмен въпрос на Съда Комисията посочва, че поведението на Кралство Дания води до последици, които надхвърлят неизпълнението на материалното задължение по член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012.
- 72 Република Гърция подчертава по-специално, че последиците от прилаганата от Кралство Дания практика са сериозни както за производителите на Feta на национално равнище, така и за производителите на сирене „Feta“ на равнището на Съюза в рамките на международните преговори. Тя счита, че поведението, за което се отнася това твърдение на Комисията за нарушение, е различно от поведението, състоящо се в неизпълнение на специфичните задължения по член 13 от Регламент № 1151/2012. Всъщност тази държава членка системно и от отдавна се отклонявала от задълженията си, като изтъквала довода, водещ до забавяне и злоупотреба, че разглежданите продукти са предназначени за износ в трети държави, и не предприемала никакви мерки за отстраняване на незаконосъобразните последици от това неправомерно поведение.
- 73 Република Кипър също счита, че спорната практика вреди на перспективите за международна защита на ЗНП. Всъщност тази практика допринасяла за това едно ЗНП да се превърне в родово наименование в трети държави, като по този начин отслабвала позицията на Комисията при водене на преговори. Търпимостта на Кралство Дания по отношение на тази практика представлявало нарушение на член 4, параграф 3 ДЕС. Това неизпълнение на задължения следвало да се установи, в случай че Съдът приеме, че задълженията по член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012 не са ясни, що се отнася до контрола върху продуктите, предлагани на пазара в трети държави.

74 Кралство Дания оспорва това твърдение за нарушение, като изтъква, че принципът на лоялно сътрудничество не може да се счита за нарушен нито в контекста на член 1, параграф 1 и на член 4 от Регламент № 1151/2012, нито самостоятелно, тъй като несъгласието с тълкуването на правото на Съюза не може да представлява нарушение на този принцип. Освен това тази държава членка счита, че поведението, за което се отнасят двете твърдения за нарушения, формулирани от Комисията в подкрепа на иска ѝ, са едни и същи.

Съображения на Съда

75 Нарушение на общото задължение за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС може да бъде установено само доколкото се отнася до поведение, различно от това, което представлява неизпълнение на специфичните задължения, за което е упрекната държавата членка (вж. в този смисъл решение от 17 декември 2020 г., Комисия/Словения (Архиви на ЕЦБ), C-316/19, EU:C:2020:1030, т. 121 и цитираната съдебна практика).

76 В случая обаче се налага изводът, че доколкото Комисията поддържа, че Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13 от Регламент № 1151/2012 и по този начин е застрашило постигането на неговите цели, твърдението на Комисията за нарушение относно принципа на лоялно сътрудничество се отнася до същото поведение като това, което е предмет на първото твърдение за нарушение, а именно пропуска да се предотврати и спре използването от датски производители на наименованието „Feta“ за обозначаване на сирене, което не отговаря на приложимата продуктова спецификация.

77 Освен това Комисията не доказва, че наред с този пропуск Кралство Дания е насърчило и по друг начин неправомерното използване на ЗНП „Feta“.

78 Също така, въпреки че несъмнено износът в трети държави от производители от Съюза на продукти, които неправомерно използват ЗНП, може да подкопае позицията на Съюза в международните преговори, насочени към закрилата на системите за качество на Съюза, не е доказано, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 95 от заключението си, че Кралство Дания е извършило действия или е направило изявления, които могат да доведат до тази последица и които да представляват поведение, различно от това, което е предмет на първото твърдение за нарушение.

79 Следователно второто твърдение за нарушение не може да бъде прието.

80 Предвид всички изложени по-горе съображения следва, от една страна, да се констатира, че като не е предотвратило или спряло използването от датските млекопроизводители на ЗНП „Feta“ за обозначаване на сирене, което не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 3 от Регламент № 1151/2012, и от друга страна, да се отхвърли искът в останалата му част.

По съдебните разноски

81 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 3 от този правилник, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни

разноски. Съдът обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това. Тъй като Комисията е поискала Кралство Дания да бъде осъдено да заплати съдебните разноски и последното е загубило по основната част от своите основания, с оглед обстоятелствата по делото следва Кралство Дания да бъде осъдено да заплати наред с направените от него разноски, четири пети от съдебните разноски на Комисията. Комисията следва да понесе една пета от своите съдебни разноски.

- 82 Освен това съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник встъпилите по делото държави членки понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Република Гърция и Република Кипър следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Като не е предотвратило или спряло използването от датските млекопроизводители на защитеното наименование за произход (ЗНП) „Feta“ за обозначаване на сирене, което не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни.**
- 2) **Отхвърля иска в останалата му част.**
- 3) **Кралство Дания понася, наред с направените от него съдебни разноски, четири пети от съдебните разноски на Европейската комисия.**
- 4) **Европейската комисия понася една пета от своите съдебни разноски.**
- 5) **Република Гърция и Република Кипър понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи